

THEATERKRANT

RECENSIE

SPOOR (6+) HET FILIAAL THEATERMAKERS

★★★★☆ JEUGDTHEATER

16 OKTOBER 2016 - STADSSCHOUWBURG UTRECHT - SPEELLIJST

EEN ROMMELIGE, AANDOENLIJKE HOND DIE JE BIJNA KAN RUIKEN

Door **Brechtje Zwaneveld** gepubliceerd 17 oktober 2016

'Dit is een "er was eens"-verhaal. Een "ik weet dat het niet echt is, maar het had kunnen gebeuren"-verhaal.' Henke Tuinstra speelt in haar eentje de nieuwe voorstelling van het Utrechtse jeugdtheatergezelschap Het Filiaal theatermakers. En dat doet ze met verve. Haar *Spoor* is een vertelling over hond Jimmy die door allerlei toevalligheden de wereld over zwerft, ternauwernood aan de dood ontsnapt en uiteindelijk weer terugkeert bij zijn baasje.

Tuinstra verstaat de kunst van het vertellen. Ze is laconiek, relativerend en weet het tikje 'en toenerige'-verhaal urgentie mee te geven. Ze transformeert even vlotjes naar het gebochelde Chinese vrouwtje dat Jimmy verzorgt nadat hij op sterven na dood is gebeten in een afgrijselijk hondengevecht, als naar de Poolse truckdriver die Jimmy – op schoot – door half Europa rijdt. Ze sjeest bovendien energiek en toch uiterst gecontroleerd over het podium om alle houtje-touwtje-visuele-technieken te bedienen. Ze verschuift witte en bruine gordijntjes in de juiste positie voor de vele zwart-wit-getekende filmbeelden, ze bedient een trits overheadprojectors waarop de vogels tijdens de lange zeereis voorbijvliegen en ze bespeelt behendig de pop van Jimmy: een rommelige, aandoenlijke hond die je bijna kan ruiken zo treffend is hij gemaakt. Om op het eind zelf meesterlijk tot de dolbljke Jimmy te transformeren die van gekkigheid likken, hijgen, kwispelen, rondrollen en opspringen allemaal tegelijk probeert te doen.

Een mooie vondst is om het strijkkwartet dat de hele voorstelling van muziek voorziet voortdurend te projecteren in de getekende filmbeelden. Er duiken musicerende silhouetten op tussen de zeecontainers, in de Chinese bergen en op de autoradio. De technieken waarvan Het Filiaal theatermakers zich bedient om een theatrale taal te ontwikkelen, raken wat dat betreft steeds verder verfynd en blijven telkens verrassen.

De muziek zelf is in deze voorstelling jammer genoeg erg vol, hard, dwingend en op veel momenten een driedubbele bevestiging van de op zichzelf al heldere sfeer. Vaak blaast de muziek de vertelling op, waardoor het prachtige, geoliede samenspel tussen Tuinstra en de vele projecties wordt verstoord in plaats van versterkt.

Foto: Joris van Bennekom

Plaats een reactie

Uw e-mailadres zal *nooit* gepubliceerd of gedeeld worden. Verplichte velden zijn gemarkeerd met *

Reactie

ELDERS

Nog geen andere recensies

SPEELLIJST

De eerstvolgende drie speelbeurten van deze voorstelling:

[Volledige speellijst](#)

VERWANTE ARTIKELEN

- [Een ijskoud wonder \(8+\)](#)
- [De grote illusionist \(8+\)](#)
- [Toen mijn vader een struik werd \(8+\)](#)
- [Zo plat als de wereld](#)

TAGS

[Gábor Tarján](#), [Henke Tuinstra](#), [Het Filiaal](#), [Monique Corvers](#)

Naam *

E-mail *

Website

Plaats Reactie

@Theaterkrant 2016

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.